

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/142/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201812
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420201812.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. XXX o zaplatenie sumy 1.582,68 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.543,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.543,- eur od 16.05.2018 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z ň á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súd Kežmarok dňa 15.10.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.582,68 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.562,68 eur od 17.05.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.09.2017 uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa úverovej zmluvy bola úroková sadzba dohodnutá vo výške 24 % ročne, avšak následne došlo k zníženiu úrokovej sadzby na 0,00 % ročne. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.543,- eur tak, že túto sumu čerpal financovaním na účet predajcu. Ďalej uviedol, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam neuhradil doposiaľ nič z dlžnej sumy. Na predžalobné výzvy nereagoval. Podľa žalobcovho tvrdenia v podanej žalobe v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 16.05.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného v celom rozsahu splatný. Podľa tvrdenia žalobcu má žalovaný po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 1.582,68 eur pozostávajúce z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 1.543,- eur, z titulu dlžného poistného z úveru vo výške 19,68 eur a z titulu nákladov spojených s

uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Žalobca okrem toho požadoval aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.562,68 eur od 17.05.2018 až do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského a revolvingového úveru s doručenkou a výpis žalobcu z obchodného registra.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 10.05.2021. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 28.07.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil napriek vykázanému doručeniu predvolania dňa 08.07.2021. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 14.09.2017 Zmluvu o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky úverového rámca 5.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 24,00 % p. a. (následne znížená na 0,00 % ročne), RPMN predstavovala 26,83 % a poplatok za poistenie vo výške 5,29 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca s tým, že splatnosť 1. mesačnej splátky bola k 10.dňu v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Aktuálna výška úverového rámca bola uvedená v sume 1.550,- eur a výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 1.543,- eur, výška čerpania revolvingového úveru bola 1.550,- eur s mesačnou splátkou 146,57 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach.

8. Z výpisu z úverového účtu žalovaného a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 1543,- eur dňa 19.09.2017 financovaním na účet predajcu a na úhradu vyčerpanej sumy neuhradil doposiaľ žiadnu splátku.

9. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 01.06.2018 žalobca oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ku dňu 16.05.2018 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.582,68 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 1.543,- eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 19,68 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Doručenkou na čl. 26 spisu preukázal, že žalovaný prevzal oznámenie dňa 08.06.2018.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 14.09.2017 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský

úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

11. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú je charakteristické, že v nej spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z

toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie, ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Je nesporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalovaný vyčerpal sumu 1.543,- eur a na úhradu tejto sumy nezaplatil doposiaľ žiadnu splátku. Žalobca síce v žalobe uviedol, že aj keď bola pôvodne dohodnutá výška úrokovej sadzby vo výške 24,00 % ročne, následne došlo k jej zníženiu na sumu 0,00 % ročne, toto tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal, o to viac, že z predloženého výpisu z účtu žalovaného na čl. 24 rub spisu a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva, že žalobca do žalovanej sumy 1.582,68 eur zahrnul aj položku označenú ako ÚROKY, POIST., OST. vo výške 19,68 eur a náklady vo výške 20,- eur. Súd má teda za to, že aj napriek tvrdeniu žalobcu, je potrebné úverovú zmluvu preskúmať a tento úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko preskúmaním Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. zistil, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v bode 1. je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,-eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 1.550,- eur a napokon, že výška 1. čerpania revolvingového úveru je 1.543,- eur, pričom žalovaný v skutočnosti z úveru čerpal 1.543,- eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené tri rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods.2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. musí byť uvedený ako jeden údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods.2 písm. g) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30.6.2016 sp. zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.3.2016 sp.zn.7C/325/2014).

21. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty neobsahuje ani konkrétne, zrozumiteľne, určito a jasne uvedenú výšku mesačnej splátky úveru. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 3% z aktuálnej výšky úverového rámca, pričom splatnosť 1. mesačnej splátky je k 10.dňu v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver nevynímajúc, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej zmluvy, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky, keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 1.543,- eur až do 5.000,- eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy. Nemôže byť vecou svojvôle veriteľa, na aké zložky započíta tú ktorú úhradu. Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy.

No nemôže stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov (teda v tomto prípade - aká percentuálna časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov). Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti (percentuálnej časti), ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci dlžník spláca revolvingový úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Okrem toho je súd toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť uvedená priamo v písomnej zmluve. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to navyše, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd má za to, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať, nakoľko neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23.6.2016 sp.zn.13C/66/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.9.2016 sp.zn.7Co/281/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.1.2016 sp.zn.7Co/694/2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.6.2016 sp.zn.1Co/662/2015).

22. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené až tri rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

23. Z predložených dôkazov je teda nesporné, že žalovaný vyčerpal sumu 1.543,- eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že na túto sumu doposiaľ neuhradil žiadnu splátku. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov (keďže žalobca nepreukázal zníženie úrokovej sadzby na 0,00 % ročne), má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovaným a reálne vykonanými úhradami, t. j. vo výške 1.543,- eur. Žalovaný, ktorému bola žaloba so všetkými prílohami riadne doručená a zároveň bol vyzvaný sa k nej vyjadriť, žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel a doposiaľ nezaplatil žalovanú sumu, preto súd v súlade s § 151 ods.1 Civilného sporového poriadku považoval tvrdenia žalobcu za nesporné. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 1.543,- eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatil, súd v časti o zaplatenie sumy 1.543,- eur žalobe vyhovel a prvým výrokom rozsudku zaviazal žalovaného na jej úhradu.

24. V ostatnej časti nárokov žalobcu súd žalobu zamietol. Žalobca uplatňoval v konaní popri dlžnej úverovej istine ďalšie nároky, ktoré predstavujú sumu poisťného vo výške 19,68 eur. Aj v tejto časti súd žalobu zamietol, nakoľko túto zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie 19,68 eur z titulu „poisťného“

nepriznal, pretože navyše mal za to, že dohodnutie výšky poistného v zmluve iba ako 5,29 % nevedno z čoho, teda či z výšky úveru, či z výšky splátky, ak áno z akej, je neurčité a nezakladá nárok na poistné.

25. Súd žalobu zamietol aj v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur, keďže ich nemal preukázané a zo strany žalobcu v tejto časti uplatneného nároku nedošlo k uneseniu dôkazného bremena. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej i v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola pre nečinnosť strany sporu, alebo vôbec nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť bola nepravdivá (viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo/762/2001 zo dňa 28.2.2002). Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Žalobca bol pre unesenie dôkazného bremena povinný preukázať účelné vynaloženie uvedených nákladov dôkazom o ich skutočnej úhrade, čo sa nestalo a nič z toho nepreukázal. Ide teda o nepreukázané a nedôvodné plnenie požadované od spotrebiteľa. Pokiaľ by žalobca aj mal na mysli uplatnenie nákladov s poukazom na ustanovenie § 369c Obchodného zákonníka, tieto nároky nie je možné priznať v spotrebiteľských vzťahoch.

26. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej výšky istiny, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 1.543,- eur od 17.05.2018 do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietutej istiny vo výške 19,68 eur z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný. Pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal z pomeru žalovanej sumy vo výške 1.582,68 eur a prisúdenej sumy vo výške 1.543,- eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 1.543,- eur (97 %) a neúspešný v 39,68 eur (3 %); žalovaný bol úspešný v rozsahu 39,68 eur (3 %) a neúspešný v rozsahu 1.543,- eur (97 %). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 97 % od úspechu žalovaného v rozsahu 3 %, súd v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 94 % (97 % - 3 %). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.